

det saaledes fremsatte Forslag, har vistnok ikke lidet for sig, da det unægteligen fra flere Sider maa interessere Staten, at der sættes Grænse for Sandflugtens ydere Udbredelse, ligesom og Billigheden taler for, at de Byrder, som de dertil sigtende Foranstaltninger medføre, ikke udelukkende lægges paa de Sandflugten nærmeste Districter, der størstedeels høre til de ufrugtbareste Egne i Landet, og hvis Beboere allerede derved ere stillede under saa særdeles ugunstige Vilkaar. Imidlertid har Udvalget ikke dristet sig til med Bestemthed at tilraade, at samtlige i Lovudkastets § 2 omhandlede Udgifter overtages af Statskassen, og det saameget mindre, som Udvalget ikke i den korte Tid, det har havt til at bearbejde nærværende Sag, har seet sig i Stand til at tilvelebringe de fornødne Oplysninger, for med nogenlunde Sikkerhed at kunne calculere, til hvor stort Beløb disse Omkostninger i det Hele kunne anslaaes. Det tør heller ikke oversees, at, medens vistnok Sandflugtens Dæmpning kan siges at angaae en Statsinteresse, ere paa den anden Side deels det vedkommende Amt og deels de Klitterne nærmest liggende Districter paa en særegen Maade interesserede i dette Anliggende, de stedsnævnte Districter, og navnlig Klitsognene, ved den Fare, for hvilken de umiddelbart vilde være udsatte, naar Intet foretoges til Flyvesandets Standøning, og hele Amtet paa Grund af det Fællesskab, som findes der Sted med Hensyn til de Communebyrder, der paahvile alt Amtets Hærtorn.

I ethvert Fald troer Udvalget at burde erklære sig for, at Lønningerne og overhovedet de Udgifter, der hidtil have været udredede af Amtsrepartitionsskatten, overtages af Statskassen. Og hvad selve Dæmpnings-Arbejdet angaaer, da turde det, forsaavidt ikke Omkostningerne hermed ligeledes maatte findes i det Hele eller for en vis bestemt Deel at burde udredes af Statskassen, være rettest, at den dermed forbundne Byrde lignes paa Amtet, saaledes at den, efter et billigt Forhold, fordeles mellem Klitsognene og Amtets øvrige Hærtorn. Den Deel af Arbejdsbyrden, der, som Følge heraf, kom til at paahvile Klitsognenes Beboere, maatte, efter Udvalgets For-
mening, helst præsteres in natura, eller det i

alt Fald overlades til vedkommende Sogn, om det maatte foretrække at præstere Naturalarbejde i Stedet for at yde sin Andeel af Pengesudgiften til Arbejdets Bestribelse. Derimod antager Udvalget, at iøvrigt Forpligtelsen til at udføre Naturalarbejde, i alt Fald i Reglen, maatte bortfalde, hvilket stemmer med de Grundsætninger, der i flere Retninger ere gjorte gjældende ved den senere Lovgivning. Naar dette billiges, vil der saameget mindre være Grund til at beholde den nuværende Indretning med de saakaldte Hjælpefogne, som denne Indretning knytter sig til det hidtil fulgte System, hvorefter Arbejdet af vedkommende Districter inden en vis Afstand ydes in natura.

Hvorledes der vil være at forholde med Hensyn til det Arbejde, der, ifølge det Ovenansførte, skulde præsteres for Betaling, egner sig neppe til ubetinget at ordnes ved almindelige Lovregler, hvorimod det turde være rigtigst, at de fornødne Forskrifter herom for en væsentlig Deel forbeholdes de specielle Regulativer. Udvalget skjønner imidlertid ikke rettere, end at de Bestemmelser, som i denne Henseende indeholdes i Udkastets §§ 6 og 7, fortjene Opmærksomhed. Hvad der navnlig, efter det omhandlede Arbejdes særegne Natur, med Føie lader sig erindre imod, at visse bestemte Arbejder, f. Ex. et vist Areal's Beplantning, bortliciteres eller gøres til Gjenstand for Accord, taber i det Væsentlige sin Betydning, naar det, som i Udcastet foreslaaet, er Arbejdskraften, der søges tilvelebragt ved Licitation eller Accord; og forsaavidt det maatte kunne befrygtes, at Klitsognenes Beboere ved en saadan Fremgangsmaade vilde faae det i deres Magt at opskrive Arbejdspri-
serne, er det, netop for at imødegaae denne Banskælighed, i § 6 foreslaaet, at, naar de Bud, der maatte erholdes ved Licitation eller Accord, overstige den Sum, hvortil Arbejdet kan beløbe efter de i § 7 nævnte Regulativer, skulde Beboerne i hver Arbejdsreds være pligtige til, efter Omgang, at skaffe den fornødne Arbejdskraft imod den i Regulativerne fastsatte Betaling, hvilken derhos, efter § 7, i Reglen ei maatte ansættes højere end til $\frac{3}{4}$